

ring keurt, onderzoekt men dezen volledig en geeft in het formulier een uiteenzetting van dit nauwkeurige onderzoek. Of nu deze candidaat zich toevallig verzekert voor f 500.—, f 1000.—, f 5000.—, f 10000.— of hooger, is voor ons van geen belang. Over het algemeen is het werk, dat men verrichten moet, hetzelfde, nl. een geheel lichamenlijk onderzoek. Een keurend geneesheer kan zich niet tevreden stellen met een formulier, waarop verschillende belangrijke vragen ontbreken, omdat het formulier kleiner is voor een verzekering voor een kleiner bedrag. Formulieren, waarop vragen betreffend het zenuwstelsel gemist worden, deugen niet. En uit den booze zijn bijv. die, waarin voorkomt: „indien gij onderzoek der urine noodig acht, vindt gij eiwit, suiker, enz.?” Alsof op het uiterlijk van den candidaat zulks af te lezen is. Hangt het niet ten nauwste samen met den toestand van het hart, den bloeddruk en nog vele andere momenten? Hoe vaak ook worden niet geringe afwijkingen bij het mikroskopisch onderzoek gevonden, die op diepere oorzaken kunnen wijzen? Bij een keuring voor een levensverzekering is het nagaan der urine *steeds* noodzakelijk.

En hoe is bijv. goed te redeneeren, dat een maatschappij het invullen van *een zelfde* keuringsformulier beloont met f 7.50 voor een candidaat, die zijn leven tot f 2000.— verzekert, en met f 10.—, wanneer die verzekering de f 2000.— overschrijdt? Dan is toch de arbeid voor den arts volkomen dezelfde, doch zijn belooning afhankelijk van de som der assurantie. Wat maakt tenslotte voor de maatschappij uit het verschil van f 7.50 of f 10.—?

Voor een onderzoek voor een levensverzekering behoort — mijns inziens — een uniform formulier met een uniforme belooning (minstens f 10.—), onverschillig het bedrag dier verzekering.

Rotterdam, 19 September 1919.

K. A. ROMBACH.

CHINIDINE BIJ HARTZIEKTEN.

In het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* van 23 Augustus komt op bldz. 563 een referaat voor over „Chinidine bij hartziekten” uit de *Münchener med. Wochenschrift* 1919, n°. 26.

Dr. A. GRUTTERINK, apotheker alhier, was zoo vriendelijk er mij opmerkzaam op te maken, dat hier sprake is van het chinidine — de base —, terwijl in het oorspronkelijke artikel wordt aangeraden het chinidinum sulfuricum te gebruiken. Het komt mij voor, dat er alle reden is om niet daarvan af te wijken, daar de oplosbaarheid van het chinidinum sulfuricum 20 maal grooter is dan van het alcaloïed — het chinidine —, zooals mejuffrouw GRUTTERINK mij eveneens mededeelde.

*Er zouden wel eens soortgelijke verschillen in werking kunnen bestaan als bij een ander chininederivaat, het optochinum basicum en het optochinum hydrochloricum.

In het bedoelde nummer van de *Münchener* wordt voortdurend gesproken over het chinidinum bij de verschillende daarmee behandelde gevallen, totdat aan het eind van het artikel staat: „Nach diesen kleinen Abschweifungen möchte ich zusammenfassend als Medication des Chinidin, speciell beim Flimmern, empfehlen: Pillen von 0.1 Chinidinum sulfuricum” . . . en dan ook verder voortdurend over chinidinum sulfuricum wordt gesproken.

Rotterdam, 23 September 1919.

G. H. MOLL VAN CHARANTE.

BRIEFWISSELING.

WAARSCHUWING.

De N. V. Koninklijke Pharmaceutische Fabriek v/h BROCADES & STHEEMAN te Meppel verzoekt ons onze lezers te willen waarschuwen voor een hersteller van balansen, zich noemende L. DE VRIES, die voorgeeft door genoemde firma te worden